

Arrest

nr. 48 550 van 24 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. PUYPE en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te hebben, een soennitische moslim van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn van Mosul, gelegen in de provincie Ninewa (Centraal-Irak). U heeft altijd in de wijk Dergezli gewoond, nabij Nabi Younis. In februari 2008 werd u door een zekere (M.M.) werk aangeboden in de wijk Al Arabi (Mosul) waar fruit en groenten werden verkocht aan handelaars uit Noord-Irak. Voordien werkte u als lader en lossen in het fruit en groenten verdeelcentrum in Mosul, nabij Bab Sinjar.

Op 5 november 2009 werd de wagen van (M.) onderweg van het Mosul verdeelcentrum naar Hay Al Arabi gestopt door een wagen met daarin voor u onbekende mannen. Een van die mannen kwam naar jullie toe en stelde zich voor als lid van de Mujahedin en verklaarde dat jullie geen groenten of fruit meer mochten verkopen aan Koerden en jullie deze handel moesten stoppen. Gedurende een drie- à viertal dagen stopten jullie deze handel, waarna (M.) u contacteerde en vertelde dat hij toch wilde verder doen

met de handel. Jullie gingen terug naar de veilingplaats in Bab Sinjar, maar onderweg naar de markt in Hay Al Arabi werden jullie opnieuw gestopt. Opnieuw werd jullie auto gestopt door een groep onbekende mannen. Deze keer waren ze gewapend met kalashnikovs en jullie werden verplicht om terug te keren naar Bab Sinjar en verboden om verder handel te drijven. Sindsdien ging u niet meer werken met (M.), maar hij zette wel zijn handelsactiviteit verder.

U was voorzien om op 20 november in het huwelijk te treden met uw nicht. Die dag kwam de familie van (M.) naar u toe met het nieuws dat (M.) was ontvoerd. U vertelde die dag voor het eerst aan uw vader over de twee voorgaande bedreigingen. Het huwelijksfeest werd onmiddellijk onderbroken. Twee dagen later dook u onder bij uw oom in Faïda. Van daaruit ontvluchtte u vier dagen later op illegale wijze uw land van herkomst. Via Turkije vluchtte u naar België, waar u op 9 december 2009 arriveerde. De volgende dag, op 10 december 2009, vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken in Brussel.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan betreffende uw beweerde afkomst uit Mosul (Centraal Irak). Zo blijkt u onvoldoende en onjuiste antwoorden te geven op meerdere essentiële kennisvragen over de stad waar u volgens uw eigen verklaringen gans uw leven hebt gewoond. Kopieën van de informatie waarop het Commissariaat-generaal (hierna CGVS) zich baseert om tot deze conclusie te komen, bevinden zich in het administratief dossier.

Er kan vooreerst benadrukt worden dat u van een **bijzonder beperkte geografische kennis van de stad Mosul** getuigde voor iemand die daar gans zijn leven zou gewoond hebben. Tijdens het interview voor het CGVS verklaarde u dat er in de stad Mosul drie rivieren stromen: de Tigris, de Eufraat en de Khowsar (gehoorverslag dd. 26 februari 2010 p.6; hierna CGVS). Wanneer u bevestiging werd gevraagd van uw verklaring, als zouden zowel de Tigris als de Eufraat door Mosul stromen, antwoordde u bevestigend, maar u kon deze rivieren niet echt situeren binnen de stad, wat u probeerde te verklaren door te stellen dat u niet zo goed kan lezen of schrijven (CGVS p.6). Toen u werd gevraagd of beide rivieren ver van elkaar liggen in Mosul, antwoordde u nogal ontwijkend dat u de afstand tussen beide nooit te voet of met de wagen hebt gemeten, waardoor u dat niet met zekerheid kon zeggen (CGVS p. 6). U ging verder en herhaalde dat beide rivieren doorheen de stad Mosul stromen, maar u wist niet waar/of die twee rivieren ook samen kwamen in Mosul (CGVS p.6). Gevraagd hoe u dan weet dat beide rivieren door de stad stromen, antwoordde u dat u dit op school had geleerd (CGVS p.6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de Eufraat helemaal niet door Mosul stroomt.

U wist dat er vijf bruggen waren in Mosul en wist deze correct bij naam te noemen: u sprak over de Kadhim of Ninewa brug; de Hurriya brug; de Shuhada brug of derde brug; de Saddam brug of vierde brug; en de vijfde brug (Khamis; CGVS pp.6-7). Toen u werd gevraagd waarom u soms nummers gebruikte, antwoordde u dat die bruggen soms ook zo genoemd worden, ofwel bij naam, ofwel de volgorde van de bruggen (CGVS p.7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de nummers van deze bruggen verwijzen naar de volgorde van hun ontstaan, en niet naar de volgorde van hun ligging. Wanneer u werd gevraagd om deze bruggen ten opzichte van elkaar te situeren op een kaart (zie bijlage gehoorverslag CGVS) plaatste u ze volgens nummer chronologisch van zuid naar noord. Dat het in casu echter niet om een vergissing gaat bewijzen uw antwoorden op de meer specifieke vragen die nadien aan u werden gesteld. Gevraagd naar de ligging van het Mosul hotel, verklaarde u dat Mosul hotel aan het water ligt nabij de derde brug, aan dezelfde kant van de stad als Dergezli (CGVS p.7). Verder situeerde u het Algemeen Ziekenhuis van Mosul nabij de vijfde brug, aan de andere kant van de stad als Dergezli (CGVS p.7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat het Mosul hotel en het Algemeen Ziekenhuis recht over elkaar liggen aan de andere kant van de stad als Dergezli, nabij de derde brug.

Toen u werd gevraagd welke brug u moest nemen om van Dergezli naar de andere kant van de stad te gaan, antwoordde u de Hurriya brug (CGVS p.7). Hoewel de Hurriya brug daadwerkelijk het dichtst bij Dergezli gelegen is, blijft het opmerkelijk dat u deze brug aanhaalt daar uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat deze brug enkel eenrichtingsverkeer toelaat in oostelijke richting of de kant waar Dergezli is gelegen. Dit is dus het tegenovergestelde van wat u beweerde. Wanneer u vervolgens werd gevraagd of er bepaalde bruggen over de rivier slechts eenrichtingsverkeer toelaten, antwoordde u bevestigend en stelde dat zowel de Khadim brug als de Saddam brug enkel eenrichtingsverkeer toelaten (CGVS p.7), maar maakte u geen melding van Hurriya brug. Dit is hoogst opmerkelijk voor iemand die gans zijn leven in Mosul zou gewoond hebben. Ook wanneer u werd gevraagd of er bepaalde bruggen ooit voor het verkeer werden afgesloten, antwoordde u ontkennend, en nuanceerde u dat u het in ieder geval niet had gezien of gehoord (CGVS p.8). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat de Hurriya brug om

veiligheidsredenen voor lange tijd werd gesloten voor burgerverkeer, en pas in mei 2008 opnieuw zou geopend zijn. Rekening houdend met het feit dat de Hurriya brug de brug is die het dichtst bij uw huis is gelegen, valt het moeilijk te begrijpen als zou u dat nooit zijn opgevallen.

Verder bleek het voor u niet mogelijk om routebeschrijvingen te geven van uw woonplaats nabij Nabi Younis naar andere, bekende plaatsen in de stad. Toen u werd gevraagd om een routebeschrijving (met voornamelijk de verschillende wijken die u passeert) te geven van Nabi Younis tot Hay Al Arabi (waar u werkte), antwoordde u nogal vaag dat je de bossen passeert en dan in Hay Al Arabi terecht komt (CGVS p.8). Op de vraag of er dan geen wijken zijn terug te vinden tussen Nabi Younis en de bossen (Ghabat), stelde u dat er wel zijn, maar dat u de namen ervan niet kent. U ging verder en verklaarde geen ingenieur te zijn die dergelijke zaken weet. U benadrukte nadien dat u niet gestudeerd had en dat u altijd met de bus of de wagen naar daar ging (CGVS p.8). Dit is bezwaarlijk een overtuigende verklaring voor uw gebrekkige kennis, temeer daar u handel dreef op de markt van Hay Al Arabi. Ook toen u naar de route van Nabi Younis tot Hay Karama werd gevraagd, sloeg u de bal mis. U stelde dat u vanuit Nabi Younis naar Az Zuhoor gaat en dan via Muthanna naar de wijk Karama (CGVS p.9). Dit strookt echter niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Op de vraag om de weg naar de wijk Wahda te bespreken, verklaarde u verkeerdelijk dat de wijk Wahda aan de andere kant van de rivier ligt en dat men dus de brug moet oversteken om daar te geraken (CGVS p.9). Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt ligt de wijk Al Wahda niet zo ver zuidwaarts van Nabi Younis. Wanneer tot slot werd gepolst naar de route om van bij u thuis naar de luchthaven in Mosul te gaan, vertelde u dat de militaire kazerne van Ghazlani daar gelegen is, maar dat u zich niet meer kon herinneren hoe u daar moest geraken (CGVS p.9). Het is dan ook hoogst opmerkelijk dat u van de vier aan u gevraagde wegbeschrijvingen er geen enkel juist kon weergeven. U kende weliswaar de verschillende betaalmiddelen (zowel waarde als kleur van de biljetten) in Irak sinds de val van het Saddam Hussein regime (CGVS p.9), maar dat weegt niet op tegen uw gebrekkige kennis omtrent de stad Mosul om aan te tonen dat u daadwerkelijk uit Mosul afkomstig bent. Voor iemand die gans zijn leven in Mosul zou gewoond hebben kan zeker meer parate kennis over die stad worden verwacht.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u ter ondersteuning van uw identiteit een identiteitskaart voorlegde. Dit document werd ter authenticatie voorgelegd aan de Federale Politie (rapport met referentie 154030/IRQ/B/10, dd. 3 maart 2010), die oordeelde dat het om een vervalsing gaat. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten rijst bovendien het vermoeden dat u de Belgische autoriteiten doelbewust tracht te misleiden. Verder legde u nog een kopie neer van een voedselrantsoenkaart, een kopie van de identiteitskaart van uw vader en een kopie van het nationaliteitsbewijs van uw vader: deze documenten betreffen allen kopies waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Dergelijke documenten kunnen aldus enkel ter ondersteuning dienen van een coherent, plausibel en geloofwaardig asielrelaas, wat in casu niet het geval is. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw kennis van Mosul, uw vermeende regio van herkomst, dermate ontoereikend is dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw vermeende afkomst uit Mosul. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan uw vluchtrelaas daar het zich volledig in Mosul zou hebben afgespeeld. Iemand kan immers bezwaarlijk zijn vervolgd of risico op ernstige schade lopen in een plaats waar hij niet eens vandaan zou komen.

Gezien bovenstaande observaties wordt u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel "aangaande de waarachtigheid van de afgelegde verklaringen" aan dat Mosul de op twee na grootste stad van Irak is met 1,8 miljoen inwoners. Tijdens de ondervraging werd hij zenuwachtig en kon hij zich niet alle details over de stad herinneren. Volgens hem zou het duidelijk zijn dat hij alsnog de geografie van de stad kan beschrijven. Verzoeker stelt, daar waar wordt verwezen naar zogezegd valse identiteitsdocumenten, dat het gaat om kleurenkopieën van onder andere een voedselrantsoenkaart en om zijn originele identiteitskaart. Het is dus niet zijn bedoeling de Belgische autoriteiten te bedriegen.

2.1.2. Verzoeker toetst in een tweede middel het door hem uiteengezette feitenrelaas aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

2.1.3. Verzoeker legt per aangetekend schrijven van 18 mei 2010 de volgende stukken neer: *"identiteitsdocumenten vader verzoeker (met vertaling)"* en *"inschrijving in registers (met vertaling)"*.

2.2. Verzoekers eerste twee middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker beweert dat hij zijn originele identiteitskaart bijbracht en dat het niet zijn bedoeling was de Belgische autoriteiten te bedriegen. Uit de informatie in het dossier blijkt echter dat de door verzoeker neergelegde identiteitskaart na onderzoek door een gespecialiseerde dienst van de Federale Politie niet-authentiek werd bevonden (administratief dossier, stuk 14: landeninformatie). Verzoeker brengt niet het minste element bij ter weerlegging van deze informatie. Dat hij zich ter adstructie van zijn asielaanvraag bedient van een niet-authentieke identiteitskaart vormt een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing stelt op grond van de stukken van het administratief dossier met recht vast dat verzoeker over een bijzonder gebrekkige kennis bleek te beschikken over de stad waarin hij beweert zijn hele leven te hebben gewoond. Meerbepaald bleek dat verzoeker (i) ten onrechte beweerde dat zowel de Tigris als de Eufraat door Mosul stromen, deze rivieren in het geheel niet kon situeren en de afstand tussen beide niet kon weergeven (ii) een gebrekkige kennis vertoonde aangaande de bruggen in Mosul (iii) meer specifiek, foutieve verklaringen aflegde en onwetend bleek aangaande de brug die het dichtste bij zijn wijk is gelegen (iv) niet in staat bleek om routebeschrijvingen te geven van zijn woonplaats naar andere bekende plaatsen in de stad. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet doch tracht deze te wijten aan het feit dat hij zenuwachtig zou zijn geweest tijdens het gehoor. Dient echter te worden opgemerkt dat, daar waar een zekere mate van stress inherent is aan elk interview, dit er niet aan in de weg staat dat van een kandidaat-vluchteling kan worden verwacht dat deze kan antwoorden op gestelde vragen omtrent zijn verklaarde regio van herkomst. De in casu aan verzoeker gestelde vragen hebben bovendien geen betrekking op details doch betreffen elementaire en eenvoudige kennisvragen omtrent de stad waar hij beweert gedurende zijn hele leven te hebben gewoond en gewerkt. Dat hij niet in staat bleek hierop te antwoorden maakt, te meer daar hij zich ter staving van deze afkomst bedient van een niet-authentiek identiteitsdocument, dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden afkomst van Mosul.

De bestreden beslissing stelt tevens terecht vast dat de overige door verzoeker bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) neergelegde documenten kopieën betreffen zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke kopieën, geen bewijswaarde kan worden

toegekend (administratief dossier, stuk 13: documenten). In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat verzoeker, ondanks dat hij hiervan een kopie bijbracht, bij het CGVS niet kon preciseren welke kleur de voedselrantsoenkaarten in Mosul hebben en niet verder kwam dan te stellen: *“Langwerpig, maar kan de kleur moeilijk duiden want ben maar een keer om voedsel geweest. Geloof me, ik ben nooit om voedsel geweest”* (administratief dossier, stuk 5, p.3). Van een inwoner van Mosul die stelt dat hij werkzaam was in de fruit- en groentensector kan nochtans worden verwacht dat hij kan omschrijven hoe een voedselrantsoenkaart eruit ziet. Dat verzoeker nooit om voedsel zou zijn geweest is daarenboven weinig aannemelijk gelet op de verantwoordelijke rol die hij zichzelf toedichtte in zijn gezin, daar waar hij verklaarde dat zijn vader na een beroerte hartproblemen had en werkonbekwaam was, alsmede dat zijn moeder gehandicapt was, zodat hij verantwoordelijk was voor het binnenbrengen van geld (administratief dossier, stuk 10, vragenlijst, p.2).

De door verzoeker op 18 mei 2010 neergelegde stukken zijn een kaart waarop zijn vader als gezinshoofd wordt bestempeld (en dus niet, zoals verzoeker voorhoudt, diens identiteitskaart) en een uittreksel uit een register aangaande de familieleden van verzoekers vader (rechtsplegingdossier, stuk 4). Aangaande deze stukken dient te worden opgemerkt dat verzoeker, gelet op de hoger gedane vaststellingen omtrent de authenticiteit van de door hem neergelegde identiteitskaart, niet aantoonde dat deze betrekking hebben op hemzelf, zijn vader of diens gezin.

Hoe dan ook blijkt uit de kaart van gezinshoofd van verzoekers vader slechts dat deze laatste in Mosul gedomicilieerd was op 3 september 2009 doch kan hieruit geenszins worden afgeleid dat verzoeker zelf daadwerkelijk in Mosul zou hebben verbleven.

Het uittreksel betreffende verzoeker en zijn familieleden vermag evenmin afbreuk te doen aan de hoger gedane vaststellingen daar het opgesteld werd op 19 april 2010, bijgevolg ruimschoots na verzoekers asielaanvraag. De inhoud ervan kan immers niet worden gerijmd met verzoekers verklaringen. Zo stemt de naam van verzoekers moeder zoals vermeld in het uittreksel, N. S. I., niet overeen met de naam zoals door verzoeker opgegeven ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (administratief dossier, stuk 10, verklaring, nr.12). Daarenboven stemt de voornaam van verzoekers zus in het voormelde uittreksel, D., niet overeen met de naam die verzoeker opgaf zowel bij de DVZ als bij het CGVS (administratief dossier, stuk 5, p.5; stuk 10, verklaring, nr.30).

Aangezien gelet op het voorgaande geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende afkomst van Mosul, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die hij aldaar beweert te hebben ondervonden. Derhalve is verzoekers toetsing van deze problemen aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/5 van de vreemdelingenwet niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers eerste en tweede middel zijn ongegrond.

2.3. Verzoeker citeert in een derde middel artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij verwijst uitdrukkelijk naar artikel 48/4, § 2, c) en stelt dat geen twijfel kan bestaan over het reëel risico in zijn hoofde gelet op het feit dat hij reeds werd bedreigd met de dood en dat zijn collega werd ontvoerd en vermoord.

2.4. Daar blijkens het sub 2.2. vastgestelde geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden afkomst van Mosul, noch aan de beweerdde vervolgingsfeiten die hij aldaar stelt te hebben ondergaan, toont verzoeker niet aan dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan immers, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van dit artikel, een verwijzing naar de algemene toestand in het verklaarde land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent

zijn afkomst. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een asielzoeker kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

Verzoekers derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS